

Černá noc, černej den

Mám takovej divnej pocit, jako když krysa v noci
vyleze na ulici a vidí město spící,
kde bolesti a strasti uspány jsou z milosti
a ráno zase znova samohana kašpárkova

čer - ná noc, čer - nej den,

čer - ná noc, čer - nej den, jak z to - ho ven?

na na na na na na na...

1.
17

 (na poslední dva refrény, acc.)

21 2.

Zalézám zase zpátky tam, kde mě mají rádi,
a ve smradlavé stoce jako doma na pohovce
skládám si slova k sobě, abych se uchránil zlobě,
a pak bavím krysí stádo tím, co má i nemá rádo.

Černá noc černej den...

A je to stále stejný, strach je náš přítel věrný,
tak duši zaprodáme, odpovědnost už nemáme,
běháme do úmoru v kolečku za bramboru,
širitelé moru, nahoru a pak dolů.

Černá noc černej den...

A přesto někde v dálce v neviditelné válce
se o nás perou draci, cítím to ve svém srdci,
když natáhneš ruku, ucítíš sílu větru,
to jak ty jejich křídla mávají bez oddechu.

Černá noc černej den...

[: Na na na... (*sekunda volta*) :]